

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan, izveniši ponedeljke in dneve po praznicah, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za celo leto 16 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za celo leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za en mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. za mesec, 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština iznaša. — Za gospode učitelje na ljudskih šolah in za dijake velja znižana cena in sicer: Za Ljubljano za četrt leta 2 gld. 50 kr., po pošti prejemati za četrt leta 3 gld. — Za oznanila se plačuje od četiristopne petit-vrste 6 kr., če se oznanilo enkrat tiska, 5 kr., če se dvakrat in 4 kr., če se tri- ali večkrat tiska.

Dopisi naj se svoje urankirajo. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo je v Ljubljani v Franc Kolmanovej hiši št. 3 „gledališka stolba“. — Opravišstvo, na katero naj se blagovoljko pošiljajo naročila, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne reči, je v „Narodni tiskarni“ v Kolmanovej hiši.

Zaradi današnjega praznika izide prihodnji list vtorek.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“.

Dunaj 7. decembra. V današnji seji državnega zbora so nasvetovali poslanci dr. Kussy, dr. Vošnjak in tovariši, naj se postavi odbor dvanajstih udov, ki bode preiskal, kako vlada postopa z izvrševanjem postave o javnih zborovanjih, društvih in s tiskovno postavo.

Peterburg 6. decembra. Oficijalno se iz Bogota 5. decembra poroča: Včeraj jutro ob 7. uri je prišlo 20 do 30.000 Turkov ruska razpoloženja pri Marijanu. Knez Mirski s Sewskim in Orelskim polkom je bil prisiljen v Eleno nazaj umakniti se, kjer je, od treh stranij obkrojen, do treh po polu dne napadanja odbijati moral, velike izgube trpel in prisiljen bil iz Elene nazaj pomakniti se v prej utrjene pozicije pri vasi Jakovac. Pomoč mu je bila od vseh stranij poslana. Denes ob 8^{1/2} uri zjutraj so Turki ostro ponovili svoj napad, ali Mirski se je držal v svojej poziciji. Zadnje poročilo ob 5^{1/2} uri po polu dne poroča, da so Turki nehali napadati. Pomoči Mirskemu dohajajo.

Dunaj 6. decembra. Grof Andrassy je v delegacijah rekel: Javno mnenje je o orientalnem vprašanju malo podučeno ter bodo dokumenti, katere hoče predložiti, preteklost pojasnili. Avstrijska politika je v vsej Evropi priznana kot jasna in svojega cilja zavedna. Politika

Avstrije postopa v sporazumljeni z drugimi silami in se ravna le po avstrijskih interesih.

Bukarešt 5. decembra. Agence Russe poroča: Tukajšnji grški general-konzul Rangabé je šel v ruski glavni stan, ker je nekaj grških ladij bilo v črnem morji zaplenjenih. — General Lupu, poveljnik rumunske divizije v Lom-palanki, je dobil ukaz svoj marš proti Vidinu ne prehiteti in sicer, kakor se pravi zato, da se bode s srbsko divizijo Horvatovićevo zjedini. Prebivalci okolo Vidina, ki ima 12 000 brambovcev, so bili poklicani na orožje.

London 5. decembra: Iz ruskega glavnega stana v Veran-Kale se 3. t. m. telegrafuje: Rusi so včeraj močno bombardirali Erzerum. Turki so zapustili in Rusi so zasedli pozicijo Tolkman.

Sarajevo 4. decembra. Mehemet Ali paša je vse nizam-bataljone od Drine v Sofijo poklical.

Vojska.

Tedaj rusk oficijalen telegram potrjuje, da so Rusi imeli 4. t. m. precej veliko nestrčho. Ali nasledkov ne bode imela. Preslabemu desnemu krilu carjevičeve vojske so Rusi brž od vseh stranij poslali pomoči, in turške ofenzive je bil konec. Odkritosrčnost, s katero Rusi zopet svojo nezgodo pri Marijanu povedo, baš kaže njihovo samosvest in gotovost najodločilnejše končne zmage.

Plevna — piše nekov rumunsk oficir — je najhujša utrdba, ki si jo moreš misliti, a poleg tega jo branijo Turki zares prav junaško. Videl sem vojaka, ki se je še bojeval, a je bil uže štiri krogle dobil v telo. Tudi orožje imajo izvrstno in na tanko streljajo od 1500

do 1800 metrov. A tudi Rusi so levi, kar se tiče junaštva. Dne 12. oktobra sem videl, ko so jemali Gornji Dubnjak, da je šest polkov pešcev od carjeve garde v najsilnejšem ognju naskočilo štirikrat reduto. Dve uri so se bojevali. Strašno je bilo videti, kako so dolge vrste ruskih grenadirjev ležale kakor snopje žita, a drugi so se srčno dalje bili. Izmail-pašin tabor, v katerem je 800 Arabcev, se je dve uri boril z bajonetom proti 2000 Rusom. Arabci niso hteli odjenjati, dasi so bili mnogi zelo obstreljeni, dokler jih naposled niso Rusi vseh uničili.

O razvijanju orientalnega vprašanja

pišejo zdaj skoro največ ne le slovanski listi, katerim je to živотно vprašanje, temuč vse novine tega sveta. Pa kako različno! Tako na primer neki italijanski narodni listi prav pametno dokazujejo, da bosta morali Anglija in Avstrija svojo staro tradicionalno politiko popustiti, ker se ne sklada več s terjatvami civilizacije in napredka. A francoski listi, kakor „Journal des Debats“, ne morejo iz svojega tradicionalnega turkoljubja in ne razumejo, da so pri nas nekateri oficijozni listi Rusom prijazni. To so starci, ki novega časa ne razumejo več, zato pa zabavljajo. Ali navadno mlajši krepkejši rod pusti take starce zabavljati in vse novo psovati, pa gre po svojem delu na dnevni red črez nje.

Angleški časniki ne vedo, kaj bi od jeze. Tako se organ ministra Beaconsfielda „Standard“ silno huduje, ko sliši, da namerava Rusija, kadar bo čas, sama s Turčijo mir skleniti, da druge Evrope, zlasti pa Anglije nič zraven treba nij. „To bi dalo Rusiji pri-

Liatek.

Prijatelj Radivoj.

(Žalostna pripoved.)

Pri pivskej mizi sva sedela, jaz in moj prijatelj. Zunaj pa je mrgolelo po zraku vse polno samih sneženih zvezdic, mrzel sever je bril okrog zidovja in po ulicah, po blatnih, nastajale so luže in lužice. Midva pa sva sedela pri pivskej mizi, ter pila strašno kislo dolenjsko vino. Moj prijatelj pa si je bil žalostno podprl glavo, črni lasje so mu padali črez blede lice in zatisnil je zaspane oči, da bi ne zrl v to dolgočasnost, krog njega se razprostirajočo.

Sedaj pa sedaj je privzdignil kupo k ustnam, ter posrebal nekoliko dolenjske kislice. Tedaj pa se mu je vselej izruval globok izdihljaj iz trpečega srca.

Bilo je strašno dolgočasno! Poskušal sem,

da bi ga pripravil k razgovoru. Ali kaj se je zmenil za moje fraze. Še bolj tesno je zatisnil oči in prepričan sem, (ti pa, dragi bralec, si uže uganil, da je bil mož zaljubljen) da mu je tedaj v eno mer stala pred dušo idealna njena podoba, da je pil v fantaziji sladke poljube njenih ust, ter pritiskal ravno tako v fantaziji vroč svoj obraz na cvetoče vitove njenih lic.

Prijatelj Radivoj je bil zaljubljen — a bil je tudi pesnik. Kakor Heine nekedaj, koval je tudi on mnogovrstno pesniško blago v slavo krasnemu telesu „prevzetne gospodične, nemile svoje ljubice“. In kadar sem prišel v zračno njegovo stanovanjane, odprl je vsikdar s svetim ognjem predalček svoji mizici. Tam notri pa je ležalo nekaj zavitih papirjev, z modrim trakom obvitih — Radivojevega srca „mokrocvetiče rožice poezije!“

In milo me je gledal; meni pa je mrzliški pot namočil čelo, in strah in trepet mi je napolnil prozajično dušo, in rumeno-rujavi za-

viti papirji, z modrim trakom obviti, so mi kar zaplesali pred očmi. Ali vendar krepki moj duh si je vsikdar pomagal iz zadrege — s kakim strašno prozajičnim vprašanjem. Vprašal sem ga na pr., če ima na velikem prstu desne svoje noge še vedno tisto grozno veliko kurje oko, o katerem mi je pravil pred nekoliko dnevi; ali pa če še vedno tako rad jé „mesene cmoke“, katerih se je bil tistikrat in tistikrat tako preobjedel, da je bolan ležal dva dni in dve noči?! — In tako vprašanje me je vselej rešilo. Prijatelj Radivoj ozrl se je očitajoče proti meni, potem pa vzdihovaje zatisnil predalček svoje mizici.

Ali tak moj Radivoj še nij bil nikdar, kot je bil denes. Mojih besed nij poslušal, enomer dremajoč in pri mizi sloneč je pil kislo vino in sedaj pa sedaj pogladil z roko blede čelo, kakor da bi hotel prepoditi od tam morilne skrbi. Nakrat pa se mu odpro ustna, kot pepel siva, ker kri mu je bila odtekla iz njih in sam sebi je govoril Preširnove verze:

liko povečati se. To bi postavilo orientalnoprvašanje iz Evrope v Azijo. To bi Rusijo odškodovalo na stroške Anglije,“ vpije Anglež.

Mej tem pa nemška „Nordd. Allg. Ztg.“ morda nalašč razklada zadnji Derbyjev govor tako, kakor da je Anglija popolnem odpovedala se vojski in hoče v zvezi treh cesarjev za mir Evrope delati. To je pač nemšk migljaj, ki je tembolj važen, ker v enej sapi Bismarkovo glasilo izreka, da je pariška pogodba uničena in ne velja ni bora več. Velik strah zaradi tega mej starokopitnimi politiki in turkoljubi.

Rusko „Novoje Vreme“ odgovarja Gladstonu, ki je svetoval Rusom po zmagi z mernost, tako-le: „Če prav je bil program od početka vojne ozek, postala je zdaj ruska naloga tem višja, čem večje krvave žrtve smo prinašati morali in jih še. Zapodenje vseh turških armad iz Evrope, osvobojenje Slovanov in Grkov na Balkanu, zagotovljenje obal v Črnem morji za nas, zavarovanje zoper napade od turške in vsake zapadne strani z dobljenjem ene tvrdnjave v Bosporu — to je program vsacega poštenega ruskega človeka, ki se je mej tekom vojske razvil.“

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 7. decembra.

Skupni **budget**, ki ga je vlada delegacijam predložila, kaže, da je potreba netto 109 milijonov, 31.871 gld. Od tega daje monarhija največjo vsoto denarja za vojsko in njene potrebe, namreč 92 milijonov 797.049 gld. To je res silno veliko denarja, kar ga izdajamo na leto za vojsko, tako, da je veliko vprašanje, kako bode to mogoče dalje zmagovati. Potem se ne moremo čuditi, da so davki veliki. Zatorej se uže glasi po novinah vzdigajo, da nam ne bi trebalo vojske z 800.000 možmi, ampak da bi zadostilo jih 600.000 mož, potem bi bil budget in — davek manji. Po rešenju orientalnega vprašanja, po sporazumu z Rusijo in kadar Avstrija politično notranjo zistemo menja, bode to mogoče, prej menda ne.

Hrvatska vlada je izdala svoj avtonomni budget. Vse potrebščine ima Hrvatska 3.312.234 gld. za 128.302 gld. menj kot lani, ko se je več cest zidalo. Pokritja je (45 procentov vseh direktnih in indirektnih davkov Hrvatje dobodo za svoje notranje gospodarstvo) 3.440.536 gld.

Al', ko si je izvolila mladenča družega, iz prs nobena njemu nij pesen več prišla. Pri Bogu nij tolažbe iskal, ne pri ljudeh, Oči kalil mu jok nij, razjasnil lic ne smeh.

Meni pa se je v hipu odkrilo njegovo gorje! Izvedel sem tedaj nekaj novega, da zanj ne mara več njegovo dekle.

Da bi njegovemu srcu po smrti pomagal do dobrodejne strohljivosti, sklenil sem takoj žrtvovati se in dejal sem vdano:

„Radivoj, jutri te obiščem!“

Odpri je oči. —

„Jutri te obiščem, Radivoj, in skupaj bodeva pregledala tiste krasne elegije, katere si ti posvetil Margareti (tako je bilo „njej“ ime) in tisto vzvišeno odo, katero si zapel na njene lepe lase!“

Zasvetijo se mu oči! — Ali pomagalo nij! Radivoj se iz tužnega zamišljenja ne prebudi! —

Tedaj pa mi bogovi skažejo milost! Marička, tista drobna in vitka Heba, katera je prinašala pijačo na pivsko mizo, prinesla je

Vnanje države.

Iz **Francoskega** poročila zadnji telegram 6. decembra: „Agence Havas“ pripoveduje, da po novem razgovoru z maršoloinpredsednikom je prevzel Dufaure misijo, novo ministerstvo sestavljati. — Ali se bode temu zmernemu republikancu posrečilo, premestiti brezumno mej Mac-Mahonom in večino, to bodo pokazali prihodnji dnevi.

V **nemškem** drž. zboru je 5. dec. na vprašanje Richterjevo finančni minister rekel, da premoženje hanoveranskega kralja nedotakneno leži in se mu bode račun dal, kadar bode svoje dolžnosti storil (to je, odpovedal se svojih pravic). Nemška vlada svojega stališča ne bode pustila predno kralj Jurij ne neha sčuvati na vojsko in sovraštvo proti Prusiji.

Dopisi.

Iz **Ljubljane** 7. decembra. [Izviren dopis.] (Zavetje ubožnim.) Zimski čas ima hude posledke za siromake, manjka jim sredstev, ohraniti se mraza in mokrote, slaba raztrgana obleka ne daje dovoljnega krila in najhujše je pač onim, ki ne vedo, kam pojdejo, ko nastane noč, kje da bodo spali. Kdor je v poletnem času nekoliko Ljubljano in okolico po noči opazoval, bode vedel povedati, da se najdejo ubožni ljudje, ki imajo svoje ležišče na klopih naših promenad, v šupah in kozolcih in, ako je po leti deževno, spravijo se taki ljudje v mostovže in hleve. V gorkejši dobi še nij tako hudo za te reve, ali po zimi so res usmiljenja vredni, kajti vsak se brani razcapanega človeka pod streho vzeti in, če nij tak dober s hlapcem kakega hleva, mora si iskati v skednji ali drugje prenočišča, v katerih se zbira druhal obojega spola in mej njimi tudi nedolžni otročki. Kadar napravi naša policija občno ponočno preiskovanje tistih prostorov nalove po 30 do 40 ljudij v enej noči, ki nimajo svojega stalnega prenočišča ter so prisiljeni iskati si zavetja v navedenih krajih. Mestni blagajnik g. Hengthaler je sprožil misel, da bi se napravilo za take ljudi prenočišče in sicer v spodnjih prostorih starega strelišča, kjer bi lahko 50 do 60 ljudij prenočevalo. Stroški za tako napravo bi znašali blizu 500 forintov, kar se bode gotovo nabralo in upati je, da tudi magistrat, oziroma mestni zbor, za ta namen nekoliko privoli, ker to bi bilo v zdravstvenem in policijskem obziru želeto, da se odpravi po močosti zdravju in varstvu nevarno cigansko

stanje naših ubozih, tem ostreje bi se pa moralo potem ravnati s spridenimi vaganti, kateri iz gole lenobe in spačenosti raji nomadizirajo, nego da bi se lotili dela ter kaj zaslužili; take osebe naj se ostro kaznujejo in denejo naj se v posilno delavnico.

Iz **Kranja** 6. dec. [Izv. dopis.]

Narodno gibanje v našem mestu postaje dan za dnevom bolj živahno. K temu pripomore najbolj naša čitalnica, katero vodi delaven odbor. Dolgočasno zimo si bodemo olajšali z vesellicami, tihimi večeri in drugim kratkočasjem v čitalniških prostorih.

Prvo veselico smo imeli 2. decembra, prvemu slovenskemu pesniku v spomin. Program je bil raznovrsten, ter obsegal petje, deklamacijo in glediščno igro. Naši pevci, s skušeno roko vodeni, so izpolnili svojo nalogo izvrstno, kar je pričakoval vsak uže poprej. Vrhunec veselice pa je bila igra. Predstavljali so se „Svojejavneži“; kratka blueta, katera pa je zavoljo dovtipno-duhovite izpeljave bila večeru primerna.

Igralo pa se je brez izjeme izvrstno. Naučil se je bil vsakdo prav dobro, tako da je sufler z dobro voljo, ali brez dela sedel na svojem prostoru. Menim pa, da se motim, ako na tem mestu veliko vpliva pripisujem režiserju, kateri je spretno vodil uže ves teden poprej vaje, ter opominjal in prosil, dajal dobre svete in pohvaljeval, kar je bilo hvale vrednega. Takoj pa moram „izza kulis“ odkriti skrivnost, da je gospod režiser z mehikimi in po natori pridnejšimi sodelavkami lažje izjahal, kar pa je uže po vsem svetu tako.

Osupneno pa je bilo vse nad harmoničnim igranjem. Vsak je bil na svojem mestu in vsak je izpolnil tudi svoje mesto. Olga je bila v resnici krasna ženka, in nikdo se nij čudil, da se ubogi Danilo nij mogel ubraniti pred njenimi solzami. Prizor, v katerem je mlada gospa govorila „z mokrimi viri svojih oči“, igral bi se težko bolje. Gospa Bogomila pa je svojej hčeri v igri, kakor tudi v svojej glavnosti, krepko na strani stala in vse se je smijalo, ko je gospod Gabrovec s potnim obrazom brez vspeha apeliral na vdano ljubezen svoje „Bogomilčice“. Sila priljudno igrala je tudi Jela, ta vzor vse svoje glavnosti. Nji pa se je videlo, da denes nij bila prvič na „odru, kateri svet pomeni“ in da je na teh deskah uže bolj udomačena. Zatorej smo govorili o

novo posodo, ter jo postavila pred ubozega Radivoja. Dekletu se je videlo, da bi rado govorilo, da jo peče beseda na jeziku. Lepe priložnosti v nemar ne pustivši, dejal sem ji roko krog vitkega telesa.

„Marička, srce moje, pogledajte, kako je pust naš Radivoj!“

Dekle pa je polno usmiljenja obrnilo pogled proti njemu.

„Gospod Radivoj, ali uže veste?“

„Veste? kaj naj vem?“ vprašal je zaskrpano.

„Sosedova Marjetica je ta teden zaljubljena...“

„Zaljubljena?“ in Radivoju oblije pot obraz.

„Zaljubljena v — enega tajčpema!“

Vtis teh besed (Marička je govorila v „loškem“ dijalektu!) je bil nepričakovan! Radivoj „iz strašnih sanj se splaši“! Planil je kvišku, ter iskal besede, ali brez vspeha. Potem pa je omahnil na sedež svoj, in neizmerni valovi srca se mu razplusknejo — v zdravem

in burnem smehu. Iz oči pa se mu vlijejo solze!

„Tajčpem! tajčpem!“

In Radivoj se je smijal in smijal, in ž njim sem se smijal tudi jaz. Še le dolgo potem se je pomiril vihar. Urno sva plačala kislo vino ter šla v črno noč. Izpod neba pa je mrgolelo vse polno sneženih zvezdic, katere so padale v luže in lužice po ulicah. In mej temi lužami in lužicami sva prijadrila do Radivojevega stanovanja. Radivoj prižge luč. V peči se je še kurilo. Iz znanega predalčka vzame vse tiste sonete, tercine in ode, ter jih z modrim trakom vred — pahne v plamen.

„Ta teden, en' tajčpem!“ dejal je patetično, potem pa ga je zopet preobdal smeh, da se je spustil v fotelj in se glasno krohotal. Jaz pa sem ga zapustil!“ —

Tako je bil ozdravljen Radivoj! Drugi dan pa je pri vseh bogovih prisegal, da se ne zaljubi nikedar več v dekleta, katera si vsak teden „zbera družega“.

Emil Leon.

nji še le na tretjem mestu, iz česar pa kratko nikar ne sklepamo, da bi bila slabeje igrala, kot častite ji sodružnice. Prizor, v katerem se vdá tudi Jela, ter izreče tisti pomenljivi „hvala Bogu, miza je pogrnena!“ bil je živahno igran, kakor iz življenja vzet.

Tudi gospodje šli so navdušeno v ogenj. Gospod Danilo je bil trs, ki ga je gonila samoglavno ženica tija in sem; in gospod Gabrovec je vzbudil splošno radost mej občinstvom s svojo nepretirano (kar veliko velja!) komiko. Lojze je bil prav dober sluga, ter je igral nepričakovano razumno.

Kratko rečeno: lep večer je nam bil in vsi želimo, da bi še mnogo taci doživeli letošnjo zimo!

Domače stvari.

— (G. Ivan Tavčar), prej v Ljubljani, zdaj v Kranji advokatski koncipijent, bil je 6. decembra t. l. iz dvorja prava promoviran.

— (Drevi) je v tukajšnji čitalnici dobrodelna soareja z vojaško godbo.

— (Slovensko gledališče.) Prihodnja predstava bode v ponedeljek 10. decembra. Predstavljala se bode znana dobra igra „Lowoodska sirota“, v kateri tudi gospica Mancetova, nova moč, nastopi.

— (Vojašk begun.) Andrej Švigelj iz Rakeka je iz Ljubljane od vojakov pobegnil.

— (V Ajdovščini) ima denes 8. dec. društvo „Edinost“ v korist pogorelih Ročinjcev veselico s petjem, deklamacijo, igro na glasoviru, s srečkanjem in igro „Visoki C“. Začetek ob 6. uri zvečer.

— (Nemško gledališče v Ljubljani.) Piše se nam od tukaj: „Der dumme Kerl von Laibach“ pričenja svoje poročilo o gledališki predstavi opere „die Jüdin“. „Teško je poročati o zmagi, ako je — bitka izgubljena.“ Nam poročajo obiskovalci te predstave, ki pravijo, da je nesramnost in drznost nemškega gledališča, tako težko, izvrstno delo

na takov strašni način maltretirati kakor se je godilo v nemškem gledališču. Niti jedna „moč“ nij bila na svojem mestu, godba v pravem pomenu, navžarska, gotovo je morala še zadnjo miš iz gledaliških kotov v Ljubljano pregnati. In za take škandalozne predstave zahteva se povišana vstopnina! Ljubljanski žurnalistični „trotelj“ pa kriči na slovensko gledališče, da je slabo, da naj se mu podpora vzame, to je nasproti nemškemu gledališču, ki mora izsolane, rutinirane igralce imeti, perfidnost, ki jej nij prava. Dostavljamo le še, da nij to jedina nemška predstava, ki je še za „Wurstelprater“ veliko preslaba, nego bilo jih je uže enakih celo vrsto. Torej pometajte prej svojimi durmi, o nemškutarji, kjer je dovolj smeti, potlej — če imate čisto pravico — butajte v druge.

— (Vrtec, časopis s podobami za slovensko mladino.) Pred nami leži dva najstjo in poslednje število „Vrtevo“ za tekoče leto. V njem nahajamo zopet mnogo poučno-zabavnega gradiva za našo slovensko mladino, mej katerim se odlikuje posebno mična pesnica „Siničja tožba.“ List ima dve lepi sliki zemljepisnega in prirodopisnega značaja in muzikalno prilogo od našega občeznega skladatelja dr. B. Ipavca. — Ker uredništvo v tem listu vabi k novemu naročevanju za prihodnje leto ter obeta novih slik in novih muzikalnih prilog od dr. B. Ipavca, priporočamo živo vsem prijateljem male slovenske mladine, da bi se obilo naročevali s prihodnjim letom na „Vrtec“, ki je do sih dob jedini list, uredovan za našo malo slovensko mladino. Posebno učitelji po deželi, naj bi „Vrtec“ razširjevali mej mladino in ga starišem v naročevanje priporočevali. „Vrtec“ stoji za vse leto 2 gld. 60 kr.; za pol leta 1 gld. 30 kr. Mi mu želimo najboljši uspeh, ker ga res zasluži.

— (Kat. politično društvo v Slovenj-Gradcu) obhaja v nedeljo 9. decem.

ob 4. uri popoldne v Šularjevej, poprej Treiberjevej dvorani, svoj shod.

— (Iz ljubosumnosti.) V Mariboru je zadnji petek kovaški pomagač, Ferdinand E. iz gornje Polskave, oženjeno natakario, Apolonijo Schönlainol v Melju, zaradi ljubosumnosti 7krat z nožem prebodel; reva je v smrtni nevarnosti. Svojemu tekmeču, Ludviku Kaiserju, je pa poprej oko izbil.

— (Zadušila) sta se zakonska človeka, Marka in Neža Lušnik, v Brezjem pri Konjicah; zvečer sta železno peč zaprla, pustivša v njej oglje tleti; v jutru bila sta mrtva.

— (Pastarica zgorela) je v Vojniku, Gletna hčer Karola Spogliča; na paši si je zakurila, obleko zažgala in na dobljenih ranah umrla.

— (Živinsko razstavo) napraviti hočejo l. 1878. v Sevnici ob Savi.

Razne vesti.

* (Kako dragi so kanoni.) V proračunu, ki ga je ravno te dni vlada delegacijam predložila, najdemo mej potrebščinskimi podrobnostmi budgeta vojnega ministerstva: „Titel 2. oboroževanje: post. 2. naprava treh nabrežnih (obalskih) kanonov velicega kalibra 336.000 gld. za Pulj“. Torej 112.000 gld. velja ena taka težka streba in koliko jih je treba. Iz tega se pa da ceniti, koliko vrednosti so Rusi v Karsu dobili, vzemši Turkom nad 300 kanonov manjših in večjih.

* (Novo podzemeljsko mesto) so našli v Apuliji blizu gore Gargano ter mislijo, da je ondi bil stari Sipontum. To mesto se je po hudih potresih pogreznilo v tla in leži zakopano kadih 20 črveljev pod sedanjim zemljiščem. Tudi tukaj bodo jeli izkopavati starine. Starih novcev so prav mnogo uže ondi izgrebli in so tudi prišli do lepega templja, boginje Dijane.

* (Veselje visocih dam) je razno. Tako ima angleška kraljica Viktorija na rajša zafir, ruska cesarica ljubi bisere, španska kraljica ima največjo radost do raznovrstnih čipek (špic), kneginja veimarska se veseli svojih prekrasnih rubinov, a naša cesarica se zanima najbolj za smaragde in opale.

Kje?

moreš kupiti

najcenejša, najlepša in najpraktičnejša

božična darila.

Pri

(368—1)

M. Neumannu

v Ljubljani, v Slonovih ulicah (Lukmanovej hiši) šte. 11.

Potne kožuhe	po 45 gld.
Menčikove	„ 20 „
Ponočnice	„ 10 „
Lovske suknje	„ 7 „
Zimske hlače	„ 6 „
Črno salon-obleko	„ 25 „

Velika zaloga

otroških oblek in vrhnjih sukenj, oblek za dečake in Menčikov-sukenj, navadnih in lovskih sukenj,

najcenejših in najnovejših

možkih sukenj za dame.

Vnanje naročbe se izvršujó točno s povzetjem, kar komu ne gódi, zamenja lahko z drugim.

Poziv!

Dobrodelni bazar na Dunaji

prodaje za podporo po vojski rusko-turškeji osiromašenih rodbin te predmete, kateri ne bi imeli o božiči pri nobeni hiši manjkati, ker jim je cena čudovito nizka ter znaša samo

5 gld. 75 kr. a. v.

■ Predmetje so: ■

1 majhen eleganten klavir, na kateri mogó celo dečaki in dekleta igrati najlepše komade.	1 krasen perzišk voz, ki ga pelja navadna koza.
1 dunajsko gledališče, kjer precej v prvem dejanji vzame hudič žida ter ga nese v peklo.	1 benetsko ognjišče — ako pritisneš, poskoči vñ začaran kraljevič.
25 brilantnih ozaljškov za božično drevesce.	1 šimpanza (opica), ki ministru kaže jezik.
25 sveče, ki se imajo prižgati na božičnem drevescu.	1 orijentalška gajba s tremi premičnimi in pobjočimi nežnimi ptički.
25 brilantnih svečnikov, kateri se obesijo na božično drevesce.	1 egiptska stražnica, pred katero sem ter tija hodi stražnik.
1 kitajsk mandarin, ki napravlja 14 skokov.	1 začaran málín, kateremu se mora vsak smijati.
1 mično opravljena punica, ki se pelja v vrbaščeku umeteljno pletenem ter vpije, brea in se giblje.	2 lični škatljici, v katerih najdejo mnogo zabavnih stvari otroci katerih si koli let.

87 predmetov.

Vseh tu navedenih 87 velekrasnih predmetov stoji vkupe samo **5 gld. 75 kr. a. v.**

Kdor si jih omisli, pripravi si z malim denarjem primerzih in lepih božičnih daril ter ob jednom izvršuje delo človekoljubja.

Naslov:

Erster Wiener Weihnachts-Bazar,

Wien, Stadt, Elisabethstrasse 26.

Pošilja se s povzetjem ali pa za gotov denar. (337—5)

Dunajska borza 7. decembra.			
Enotni drž. dolg v bankovcih	64	gld.	—
Enotni drž. dolg v srebru	67	"	15
Zlata renta	74	"	80
1860 drž. posojilo	113	"	—
Akcije narodne banke	806	"	—
Kreditne akcije	210	"	80
London	119	"	30
Napol.	9	"	57
C. kr. cekini	5	"	66
Srebro	106	"	20
Državna marka	59	"	—

Tržne cene

v Ljubljani 7. decembra t. l.

Pšenica hektoliter 9 gld. 75 kr.; — raž 6 gld. 50 kr.; — ječmen 5 gld. 73 kr.; — oves 3 gld. — 41 kr.; ajda 6 gld. 50 kr.; — prosó 5 gld. 69 kr.; — koruza 6 gld. 80 kr.; krompir 100 kilogramov 2 gld. 85 kr.; — fižol hektoliter 7 gld. — kr.; masla kilogram — gl. 92 kr.; — mast — gld. 80 kr.; — špeh frišen — gl. 60 kr.; — špeh povišen — gl. 70 kr.

Prodaja posestva.

Pod najboljšimi uveti se dobrovoljno prodaje v trnovskem predmestju v Ljubljani hiša, ki ima pritično 7 sob in 3 kuhinje, v prvem nadstropju 7 sob, 2 podstrešnici, 3 kuhinje, a poleg tega klet, drvarnice, hleve za konje in govedino, svinjak, kolnico ter velik vrt in 4 orale travnika z njivo, katere slednje tudi prodaje posebe, brez hiše.

Ponudbe sprejemlje in razjasnila daje Fr. Müllera Annoncen-bureau v Ljubljani, v gospodskih ulicah št. 6. (365—2)

Originalni Howe in Singer,

kakor tudi drugi izvrstni

šivalni stroji

s pismeno 5letno garancijo,

z vsemi vrstami ročne in strojeve svile in cvirna, strojevih olj in šivank, sploh vse, česar je treba za šivalne stroje vedno v največjem izboru po zopet znižanih fabriških cenah, dalje

Wertheimove kase in kasete

v vseh velikostih.

V mojej mehanični delavnici se šivalni stroji najbolje popravljajo in snažijo.

Za zunan moj potnik, gospod Anton Grebence, sprejema rad naročila in daje tudi potrebni poduk o strojih.

Franc Detter,

v Ljubljani.

Stari ali neprimerni stroji vseh sistemov se proti originalnim Howe ali Singerjevim zamenjajo in izplačujejo. (239—6)

Deželno gledališče v Ljubljani.

V sredo 12. decembra 1877 in sledeče dni:

Prvikrat (prav novo) velikansko opravljena igra

Carjev kurir.

(Potovanje v Sibirijo.)

Velika igra v 10. podobah po Juliju Verneu. Godba od Millöckerja. (Prirejena od gledališkega vodje Fritzschea.) Dekoracije, rekvizite, stroje, razsvetilne priprave in orodje, parni stroj za parobrod, razpokalne priprave, itd. je po dunajskih in pariških vzorih na novo izdelal gosp. Ortner iz atelijeja gg. Brioschija, Kautzkyja in Burghardta na Dunaji in gosp. pl. E. Kilanyi, dekoracijski slikar tukajšnjega gledališča. Parni stroj izdelala je strojtvena tvornica Thomasa in Laegela v Vratislavi.

PROGRAM:

1. podoba: V carjevem zimskem vrtu,
2. " Somenj v Nišni-Novgorodu,
3. " Vihar na Uralu,
4. " Mati in sin,
5. " Telegraf, oznanovalec biblije,
6. " Bojni pregled,

7. podoba: Udarec za udarcem,
8. " Oslepljenje kurirja,
9. " Krivi Strogoff,
10. " Goreča reka,
11. " Angel miru.

Ker je treba oder popolnem prenaprediti, bodo se predstave te velikanske igre vršile zaporedoma.

(367)

„Zur Stadt Laibach“
(pri ljubljanskem mestu)
se vsako sredo in petek dobivajo
lepe morske ribe.

V gostilnici
(366—2)

Klaviature,

katere 4 do 200 komadov igrajo z ekspresijoni ali ne, mandolino, bobne, igrajoče zvončke, kastagnete, nebeske glasove, itd.

Tobakire z godbo,

katere igrajo 2 do 16 komadov, necessaires, stojala za cigare, švicarske hišice, fotografske albume, črnilnike, rokovične omarice, težnike za pisma, cvetlične vaze, cigaren-etuis, tabačne škatljice, delovne mize, sklenice, kupice za pivo, listnice, stole, itd., vse z godbo. Vedno najnovejše priporočila

J. H. Heller, Bern.

Vsi izdelki, v katerih nij zapisano moje ime, so ponarejeni; priporočam tedaj vsakemu, da se obrne naravnost do mene. Cenike razpošiljam franco. (338—3)

Kilovim

priporočamo G. Sturzeneggera v Herisavu (v Švici) mazilo zoper kilo. Ono je napravljeno brez škodljivih snovi, ter ozdravlja tudi prav stare kile, trebušne in maternične, popolnem. Dobiva se v piskrih po 5 mark (3 gold. a. v.) z navodom, kako se ima rabiti, in z neštevilnimi izpričevali njega izvrstnosti. Dobiva se pri G. Sturzeneggeru samem ali pa tudi pri g. Birsiču, lekarnarju v Ljubljani, in pri g. Mittelbachu, lekarnarju v Zagrebu. (331—3)

Izpričevalo: Po mojem posredovanju ozdravilo je uže 21 osob, ki so imele raznih bolezni, mej njimi starček o 72. letu, se strašno kilo. Ker sem duhovnik, nijsem se hotel dalje s tem pečati. A ker so me od mnogih strani zato prosili, ne morem jim odreči, ter se osmeljujem prositi vas, da mi za priloženih 15 gold. a. v. zopet obeh vrst mazil zoper kilo vpošljete. V Albrechtfloru, Torontalskega komitata na Ogorskem, dne 21. februarja 1876. Miha Kanten, župnik.

Izdatelj in urednik Josip Jurčič.

Nij brez vse vrednosti,

nego praktično in solidno

božično darilo

dečakom in dekletcem primerno, obsegajoče mnogo zanimljivih stvari,

vse to za malo ceno **5 gold. 60.**

V zbirki najdeš te-le komade:

1 urejen bazar.	1 bojišče, Rusi in Turki s premičnimi topovi, vse od kov in fino pobarvano.
1 nož, vilice in žlica od kovine, ki ostane vedno svetla.	1 velika pūnica, opravljena po najnovejši šegi, s klobukom in zavojem.
1 železničen vlak od kovine, ki gré in žvižga.	15 svečnikov za božično drevesce od niklja.
1 mehaničen izurjen konj (à la Renz), ki se na zapoved premiče, za otroke vrlo zanimljiv.	15 svečic, za-nje primernih.
1 Domino-igra, velika in lepa.	3 japonske svetilke.
1 velika knjiga s podobami ter navodi za pisanje, čitanje in računanje, sè zagonetkami, izreki in krasnimi barvanimi slikami.	4 lične škatuljice sè slaščicami.
1 majhena čudezna ploča ali žive podobe, vrlo zabavno.	50 briljantnih záklopek, na katere se mogó po drevescu razobesiti razne stvari.
1 klavir s tipkami od ponarejene slonove kosti in z navodom ter notami.	12 okroglih reflektorov, barvanih.
1 umetljno izdelan angel za božično drevesce	12 komadov fantastičnega ovčja.

(354—4)

zelo pozlačen ter prekrasen.

Naslov: Spezialitäten-Magazin,

WIEN, Kärntnerstrasse Nr. 59.

Pošiljamo za gotov denar ali s povzetjem.

Lastnina in tisk „Narodne tiskarne“.